

Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto

VOICE

Täyden Evankeliumin Liikemiesten Ääni

1/07

Päämääränä sielujen pelastus

Full Gospel Business Men's Fellowship International

Tässä lehdessä:

Päämääränä sielujen pelastus 2

Olli Aarnio

Jumalan johdatuksessa 5

Teuvo Nurmi

Luopuminen olikin vapautus 8

Jarmo Kaksonen

Jeesuksen nimessä nouse 11

Suurten ongelmien mies 12

Alberto Pereira

Mikä on FGBMFI (STELK)? 13

6 askelta pelastukseen 14

Yhteystiedot 15

Päämääränä sielujen pelastus

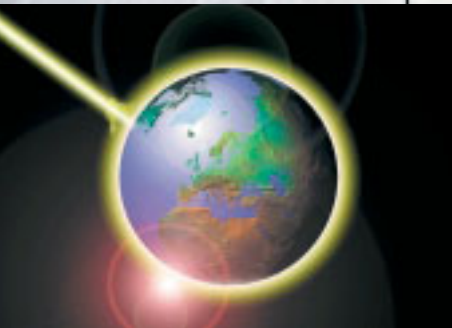
Insinööri Olli Aarnio

Oven avaa hintelä, keski-ikäinen mies, hymyilee ystävällisesti ja ohjaa talviset tammineeni naulakolle. Istumme olohuoneeseen, nautimme kahvin ja saan vastaanottaa rukouksen tapaamisemme onnistumiseksi.

Edessäni istuu Olli Aarnio, 44, Kiitokori Oy:n myynti- ja markkinointityötä Iitin Kausalassa johtava insinööri, josta säteilee Jumalan läsnäolon mukanaan tuoma ilo ja rauha. Rajut vastoinkäymiset eivät ole häntä murtaneet, vaan päinvastoin vahvistaneet hänen uskoaan kaikkivaltiaan Jumalan johdatukseen kaikissa maallisen elämän vaiheissa. Kahden avio- puolison menettäminen verraten lyhyen ajan sisällä sai hänet huomaamaan, että kaikella on Jumalan työssä tietty tarkoituksensa.

- Sain ensimmäisen kerran kokea Jumalan kosketuksen kahdeksanvuotiaana lasten leirillä. Monet asiat, joita siellä käsiteltiin, puhuttelivat minua. Jäin leirin iltahartauden jälkeen penkkiin rukoilemaan toisten lasten lähtiessä hampaidenpesulle ja muihin iltaskareisiin. Halusin rukoilla, että Jeesus tulisi minun sisälleni. Silloin ensi kertaa ymmärsin, mikä ero on uskonnollisuudella ja elävällä uskolla.

- Uskonnollisuus on jotakin, joka on ihmisen ulkopuolella ja jättää ulkopuolelle. Elävä usko sen sijaan on kumppanuussuhde Jumalan kanssa. Jokaisen sukupolven on löydettävä oma henkilökohtainen Jumala-suhteensa ja luotava omat ystävyyskontaktinsa Häneen. Tähän ystävyys-suhteeseen Jeesus kutsuu meidät.

Jumala kuulee rukouksemme

- Lapsuus- ja varhaisnuoruusvuosien jälkeen lähdin opiskelemaan Helsinkiin. Opiskelun loppuvaiheissa olin avioitunut ja vaimoni Maaritin kanssa rukoilimme, että jos Jumalalla on antaa meille jotakin enemmän elämämme sisällöksi, niin toivomme hänen sen antavan. Tämä on sellainen rukous, johon Jumala varmasti vastaa. Se on Jumalalle hyvin mieluisin rukous. Niinpä Tapani Koivuniemen Pyhän Hengen illassa olin kuuntelemassa raamattuopetusta ja siellä annoin elämäni hallintavallan Jeesukselle. Siinä illassa Jeesus kysyi minulta, haluanko aikuisen miehen ratkaisun.

- Se oli sellainen asia, että lapsuus- ja nuoruusvuodet oli kasvettu Jumalan hyvässä huolenpidossa. Nyt työelämään siirtyessäni tunsin, että en ole enää pikkupoika. Olin oppinut paljon uusia yhteiskunnallisia asioita, mutta nyt Jumala halusi tietää, olinko minä näissä hengellisissä asioissa tosissani. Sen jälkeen Jumalan läsnäolo on ollut elämässäni kuin kalliolle perustettu talo.

- Maarit valmistui lääkäriksi ja opintojen sekä työn ohessa meille syntyi kolme lasta. Olimme onnellinen nuori perhe. Sieltä pääkaupunkiseudulta meillä oli kaipaus tulla hieman väljemmille vesille, sillä emme halunneet lapsiperheenä jäädä ruuhka-Suomeen. Niinpä 1990-luvun puolivälissä tulimme Kouvolaan, josta itse olin kotoisin. Maarit sai työpaikan yksityisellä työterveysasemalla työterveyslääkärinä ja itse pääsin suunnittelijaksi erikoisautoja valmistavaan yritykseen.

Myrskyn aika

- Sitten alkoi myrsky, josta toipuminen kesti kauan. Vuonna 1997 Maarit sairastui, joutui tutkimuksiin ja hänellä todettiin pitkälle edennyt syöpä. Hän joutui elämässään leikkauksen ja hoitojen muodossa kokemaan riisumisen, jossa hän koki muuttuneensa lääkäristä potilaaksi. Tietyllä tavalla elimme niissä ajatuksissa, että kun olimme uskossa, hyvin koulutettuja

ja hyvin toimeen tulevia ihmisiä, uskoimme selviytyvämmä omavoimaisuuden avulla. Niin ei kuitenkaan käynyt, vaan Jumala halusi riisua meidät ja niinpä jouduimme tyytymään siihen, että elämämme on Hänen käsissään.

- Sairauden aikana huusimme Herraa avuksi, etsimme Herran kasvoja. Se oli prosessi, jossa inhimillinen elämä kävi aina vain vaikeammaksi ja vaikeammaksi, mutta josta hengellisesti saimme oppia enemmän ja enemmän Jumalaan luottamisesta ja Jumalan avun vastaanottamisesta. Herra antoi meille ihmisiä auttamaan lasten parissa ja Hän antoi minulle voimaa jokaiseen päivään. Vähitellen alkoivat tulla rakkaaksi omat rukoushetket ja Jumalan kanssa vietetty aika. Huomasimme elävästi, että ilo Herrassa on meidän väkevyytemme.

- Tulimme havaitsemaan sen, että omat toiveemme eivät täytyneet, mutta Jumala tuli suureksi. Tunsimme, että aika täällä on lyhyt ja että taivas on todellinen kotimme. Tähän todelliseen määränpäähän kannattaa panostaa.

- Helmikuun alussa vuonna 2001 koimme sen raskaan päivän, jolloin Maarit otettiin meiltä pois. Maaritin kuoleman jälkeen Jumala piti huolta minusta ja lapsista. Tunsimme, että elämäämme muodostui uusi tiimi, jonka jäsenistä yksi oli jo perillä ja muiden vahvuus täällä maan päällä lepäsi taivaallisissa aarteissa.

- Jumala antoi voimaa, että saatoimme niistä ensimmäisistä vuosista ja haasteista selvitä ja jo saman vuoden loppupuolella Jumala johdatti elämäämme uuden ihmisen. Jumalan johdatuksena ja ilmestyksen kautta saimme ystäväksemme Sarin, jonka tehtävänä oli nostaa ja rohkaista minua. Minä, jos kuka tarvitsin vaikeina aikoina tukea.

- Häitämme juhlittiin kesällä 2003. Sari muutti Espoosta luoksemme Kouvolaan. Hänestä sain uutta virtaa elämäni. Kun sairauden ja surun vuosien jälkeen kaipasin uutta alkua myös työelämässä, Sari rohkaisi minua vastaanottamaan työnantajan esittämän tarjouksen siirtyä suunnittelupuolelta suurempiin saappaisiin myynti- ja markkinointipuolelle. Sain Sarin rohkaisemana uuden tehtävän kiitokoritehtaalla.

Toistemme palvelijoita

Koettelemukset eivät päättyneet tähän. Vain viisi kuukautta häittemme jälkeen Sari sairastui syöpään. Osat vaihtuivat jälleen kerran niin, että minä siirryin tuen saajasta tuen antajaksi. Mitä pitemmälle sairaus eteni, sitä enemmän Sari tarvitsi toisen ihmisen läheisyyttä ja tukea. Se ei ollut sattumaa, vaan Jumalan suunnitelman toteuttamista. Vuoden 2006 tammikuussa Sari otettiin pois ja minusta tuli jälleen yksinhuoltaja, jonka ainoa toivo oli ja on edelleenkin turvata Jumalaan.

- Hyvä fyysinen kunto on auttanut minua jaksamaan. Olenkin sanonut, että ellei olisi juoksua ja Jeesta, en olisi tässä. Sarin sairauden edessä minun juoksulenkkini pitenevät. Huomaamattani saavutin huippukunnon, jolla

saatoin jopa lähteä kisaamaan veljenpoikani kanssa puolimaratonille. Juoksulenkkien pidentyessä piteni samalla Herran kanssa vietetty aika. Sain usein nousta asioineni rukouskukulalle ja katsella vaikeitakin asioita iankaikkisuusperspektiivistä.

- Elämä on ihmeellistä Jumalan palapeliä. Herran edessä etsin näkemystä siihen, miksi samalle miehelle annetaan kaksi näin rajua kokemusta. Jumala laski sydämelleni uuden näkökulman niihin minun moniin kysymyksiini, jotka alkoivat sanalla: Miksi? Näin vastauksena ikään kuin filminauhalla Sarin elämän. Siitä syntyi Jumalan tarkoittama kokonaisuus, jonka osina olivat Sarin ja minun elämässä tapahtuneet asiat. Meitä ei ole tarkoitettu itsellemme, vaan mielekkäisyys löytyy toistemme palvelemisesta.

Kirjannut Teuvo Nurmi

Jumalan johdatuksessa

Päätoimittaja Teuvo Nurmi

Uskoontuloni on asia, josta en osaa sanoa, mitä joku voi saada minun elämäntarinastani. Siihen ei nimittäin liity mitään erikoista, ellei sellaiseksi katsota sitä, että olen jättänyt elämäni täysin Jumalan ohjauksen varaan.

Olen syntynyt Oulaisissa, Pohjois-Pohjanmaalla, liiki seitsemän vuosikymmentä sitten seitsenhenkisen perheemme toiseksi vanhimpana lapsena. En voi sanoa, että kotini olisi ollut kovin uskonnollinen, vaikka minun lapsuudessani meillä kotona pidettiin silloin tällöin pyhäkoulu.

Olin kuuden ikäinen, kun muutimme Oulaisista heti sotien päätyttyä Pudasjärvelle, jossa isäni toimi poliisina lähes kymmenen vuoden ajan. Siellä minä kävin kansakouluni ja aloitin oppikoulun Pudasjärven kunnallisessa keskikoulussa.

Olympiavuonna 1952 muutimme isän poliisityön mukana Kalajoelle, jossa yhteiskoulun rehtorina oli silloinen Kalajoen seurakunnan kirkkoherra, rovasti Vilho H. Kivioja. Paitsi vahva hengen mies hän oli monen asian taitaja. Hän on minun rippi-isäni ja taitava uskonnon opettaja Kalajoen yhteiskoulussa.

Sieltä ja partiopoikatyöstä sain vahvan pohjan uskonasioille. Koulun päättymisen jälkeen lähdin vapaaehtoisena armeijaan Ylämyllylle, hevosvetoiseen kenttätykistöön Joensuun liepeille. Siellä eivät uskonasiat juuri tulleet mieleen sen enempä kuin heti armeijan jälkeenkään, jolloin en juurikaan osannut arvioida, mikä minusta tulisi isona.

Lehtimiesuralle

Ikään kuin vahingossa päädyin armeijan jälkeen harjoittelemaan lehtimieheksi Kokkola-lehdessä Kokkolassa. Siellä sattui olemaan päätoimit-

tajana Antero Okkonen, josta myöhemmin tuli Helsingin Sanomien toimittajakoulun rehtori ja muutenkin tunnustettu lehtialan kouluttaja. Hänen innostava ohjauksensa johti siihen, että ajattelin jatkaa elämäntyötäni lehtimiehenä. Riittänee taustaksi, kun kerron, että lehtimiestaipaleeni jatkui Kokkolan jälkeen Ylivieskassa, Kemissä, Rovaniemellä, Lahdessa, Heinolassa, Kuusankoskella ja Somerolla. Tällä perusteella voin hyvällä syyllä sanoa, että minä en ole mistään kotoisin. Yhteensä 42 vuotta kului lehtityössä mainituilla paikkakunnilla.

Koko lehtimiestaipaleeni ajan kuljin maailman riennoissa mukana. En tuntenut hengellisiä asioita itselleni vieraiksi, mutta osallistuin niihin yleensä vain silloin, kun jouduin lehtimiehenä kirjoittamaan eri tilaisuuksista. Tupakkaa ja alkoholia kului melkoiset määrät, sillä voitte uskoa, että varsinkin yli kolmenkymmenen vuoden päätoimittajakauden aikana näitä tuotteita oli runsain mitoin tarjolla.

Ensi vuonna tulee kuluneeksi 50 vuotta siitä, kun solmin avioliiton Irja-vaimoni kanssa. Hän on ollut minun tukeni ja turvani koko avioliiton ajan. Emme ole aina olleet yhtä mieltä kaikista asioista, mutta kertaakaan eivät sukset ole menneet niin pahasti ristiin, että jompikumpi meistä olisi ryhtynyt pakkaamaan matkalaukkuaan tarkoituksena muuttaa pois yhteisestä kodistamme.

Vasta Somerolla asuessani tulivat uskonasiat keskeisesti elämäni. Ei heti sielläkään, mutta ajan mittaan ryhdyin miettimään, mikä sitenkin oli täällä maailmassa oloni tarkoitus. Tunsin, että elämässäni on koko ajan ollut johdatus, joka vei esimerkiksi työelämäni eteenpäin niin, etten koko elämäni aikana ole ollut päivääkään työttömänä.

Jumalan läsnäolo

Ryhdyimme yhdessä vaimoni kanssa osallistumaan Someron seurakunnan järjestämiin tilaisuuksiin ja kävimme melko usein kirkossa. Ennen pitkää rohkenimme vastaanottaa myös Herran Pyhän Ehtoollisen. Myöhemmin olin mukana tekemässä myös Someron seurakunnan tiedotuslehteä ja eräänä kohokohtana muistan vierailun entisen Inkerin piispan Leino Hassisen kotona Forssassa. Tein hänestä haastattelun seurakunnan lehteen ja tunsin tämän haastattelun yhteydessä Jumalan läsnäolon tämän kokeneen ja vahvan hengenmiehen seurassa.

Mitään yhtäkkistä uskoontuloa en ole kokenut. Tyttärenme asui jo silloin Kuusankoskella, joten vierailimme Somerolta hänen luonaan aika usein. Yhden tällaisen vierailun aikana osallistuin, vuonna 1997, Mansikka-ahon urheiluhallissa Stelkin järjestämään missiota-pahtumaan, jossa puhujana oli muun muassa Kalevi Lehtinen. Siellä jälleen tunsin Jumalan läsnäolon, mutta minulla ei vielä ollut riittävästi rohkeutta elämäni Jeesukselle antamiseen. Hyvän pohjan oikealle tielle lähtemiselle olin tämän tilaisuuden myötä saanut.

Varsinainen läpimurto tapahtui kuitenkin pian Kansan Raamattuseuran Vivamon Särkyneen sydämen kirkossa, jossa pidetyillä miesten päivillä niiden vetäjän Keijo Hämäläisen opastuksella sain vastaanottaa Jeesuksen sydämeeni. Se oli suuri muutos elämässäni. Jo sitä ennen olivat tupakka ja alkoholi jääneet kokonaan pois nautintoaineiden joukosta. Ystäväpiiri vaihtui, sillä kuten omasta kokemuksesta ehkä tiedätte, uskoon hurahtanutta ei koeta enää läheiseksi niissä piireissä, joissa kaveri kutsutaan pankin juhlaillallisille, hirvenmetsästäjien hirvipeijaisiin se enempiä kuin harjannostajisten kosteisiin iltatilaisuuksiin.

Muuttunut elämä

En hetkeäkään katunut elämäni tullutta muutosta. Ystäväpiiristä, joka sen jälkeen rakentui ympärilleni, olen todella saanut rikkautta elämäni. Kerroin jo edellä, että en ole kokenut äkillistä uskoontulon hurmaa. Monet ystävästäni muistavat uskoontulonsa päivämäärän jopa tunnin tarkkuudella. Minä en ole sitä painanut mieleeni, koska Keijo Hämäläinen sanoi, että se on täysin sivuasia. Tärkeintä on, että elämäsi tänä päivänä on Jumalan käsissä, vakuutti Keijo minulle.

Jumala toi minulle tosi koettelemukset oikeastaan vasta uskoontuloni jälkeen. Jäin muutamaa vuotta ennen eläkeiän täyttymistä sairaseläkkeelle aivohalvauksen vuoksi.

Olimme muuttamassa Kuusankoskelle, josta ostimme toisen puolen paritalosta, jossa tyt-

täremme asui rakennuksen toisessa päässä. Aivohalvauksesta toipuminen kesti pitkään. Tämäkään koettelemus ei vielä riittänyt, sillä kolme vuotta sitten minulle tehtiin ohitusleikkaus ja runsas kaksi vuotta sitten Jumala kutsui luokseen poikamme hänen ollessaan vasta 45 vuoden ikäinen.

Olen käsittänyt niin, että Jumala siinä vaiheessa vihdoinkin uskoi minun ja vaimoni olevan tosissamme näissä uskonasioissa. Emme ole hetkeksikään menettäneet luottamustamme Jumalan johdatukseen, joka antaa aiheen jokapäiväiseen kiitokseen meille osoitetusta hyvästä tiestä. Tänä päivänä meillä on kiittolliinen mieli siitä, että meitä on tukenut läheinen ystäväpiiri sekä meitä ovat suosineet hyvät ulkoiset olosuhteet kaikin puolin rikkaalle elämälle.

Eläkkeelle siirtyminen toukokuussa vuonna 2000 pudotti minut ikään kuin tyhjän päälle. Yli neljä vuosikymmentä jatkunut työura ei voinut päättyä jälkiään jättämättä. Niinpä hankkiuduin eri harrastustoimintoihin ja jatkoin kirjoittelua eri lehtiin. Tein pari laajempaa historiikkiakin eläkkeellä ollessani. Vihdoinkin Jumala pudotti minut maan pinnalle karsien minulta tehtäviä, joita Jumala ei katsonut minulle tarpeellisiksi. Tänä päivänä ovat nämä hengelliset asiat minulla etusijalla ja näyttää siltä, että loputkin maalliset tehtävät jäävät ajan mittaan vähitellen pois elämästäni.

Yhteys

En ole koskaan tehnyt numeroa uskostani, mutta en ole sitä missään vaiheessa salannutkaan. Välillä minulla on ollut huono omatunto siitä, että olen hengellisissä tilaisuuksissa ollut saavana osapuolena. Olen Stelkistäkin saanut ylivoimaisesti enemmän kuin mitä olen pystynyt toisille antamaan. Tunnen edelleenkin suurta kiittolisuutta Jumalalle siitä, että olen saanut kokoontua Jumalan sanan ääreen rakkaiksi tulleiden veljien kanssa.

Koska Jumala näkee kaiken, en ole yrittänyt-

kään teeskentelyllä tuoda esille itsessäni elävää uskovaa ihmistä. Tiedän, että en ole kykenevä esittämään julkisesti rukouksiani, vaan hiljennyn mieluummin omassa kammiossani. Tähän Raamattu tarjoaa mahdollisuuden ja sitä pyrin käyttämään hyväkseni.

Olin vielä viime vuonna päättäneen nelivuotiskauden ajan Kuusankosken seurakunnan kirkkovaltuuston jäsenenä. Viime vaaleissa en ollut enää edes ehdokkaana, sillä katsoin ikäni jo rajoittavan yhteiskunnallisia toimia, jotka eivät muutenkaan koskaan ole olleet vahvimpia toimialueitani. Sen sijaan olen lupautunut seurakunnan tiedotuksen vastuuryhmän jäseneksi alkaneeksi nelivuotiskaudeksi Kuusankosken seurakunnassa. Mikäli terveys ja muut olosuhteet sallivat osallistun mahdollisuuksien mukaan tiiviisti oman seurakunnan sekä lähiseurakuntien hengelliseen toimintaan.

Stelk-veljen Ensio Tanskasen vetämä ylistysryhmä joka toisena maanantai-iltana on yksi minulle rakkaimmista illoista Jumalan sanan parissa. Stelkissä puolestaan tapaam ne veljet, jotka vuosien varrella ovat antaneet runsaasti uutta sisältöä elämäni.

Olen kuullut ja Tapio Rautavaarakin on laulussaan laulanut, että päivääkään en vaihtaisi pois elämästäni. Minä kyllä vaihtaisin. Haluaisin elää uudelleen ne päivät ja vuodet, jotka minun olisi kuulunut olla enemmän perheeni ja Jumalan sanan kanssa. Vaimo ja kaksi lastamme saivat elää miltei ilman niitä vuosia, jolloin minä loin uraani. Ura ja menestyminen työssäni olivat minulle pääasioita, vaimo ja lapset sivuasioita.

Tänä päivänä tunnen kuitenkin suurta kiittolisuutta Jumalaa kohtaan siitä, että nyt oma ja perheeni elämä ovat niin hyvissä käsissä, että näistä ja tulevista päivistä en yhtäkään vaihtaisi pois. Näistä päivistä minulla tänäänkin on suurta kiittolisuuden aihetta Jumalalle ja teille ystäville, jotka olette jatkuvasti kannustamassa minua oikealla tiellä pysymiseen.

Luopuminen olikin vapautus

Dipl.ins. Jarmo Kaksonen

Urani uskon esteenä

Olin jo suhteellisen nuorena päässyt hyvään asemaan ja virkaan työssäni, joka oli vastuunalaista ja usein kiireistä. Menin naimisiin jo opiskelun aikana Oulussa Siskon kanssa, jonka tapasin teekkariaikanani laittaessamme pystyyn Tekniikan ylioppilaiden ravintolaa, Rattoria. Naimisiin meno nopeutti valmistumistani ja sain ensimmäisen työpaikan diplomityön merkeissä Pieksämäeltä. Sieltä siirryimme ihmeellisen johdatuksen seurauksena Kouvolaan, jossa asumme tällä hetkelläkin. Meillä on neljä lasta, kolme poikaa ja tytär nuorimmaisena.

Vaikka työssäni näytinkin pärjäävän hyvin, kotona en kyennyt olemaan oikeana isänä enkä aviopuolisona. Siskon jalat paloivat pahoin kesällä vuonna 1974 palavan spriikeittimen nesteen roiskuttua hänen jaloilleen räjähdysenomaisesti. Hän oli suurten palovammojen vuoksi kriittisessä tilassa useita päiviä. Näiden seurauksena oli välitön keskenmeno ja myöhemmin useampiakin. Kuitenkin toinen poikamme syntyi kuin ihmeen kautta seuraavana vuonna. Isänä olemistani kuvaa hyvin kerran sattunut tapaus, kun vaimoni oli lähdössä pariksi päiväksi pois kotoa ja minä jäin lasten kanssa kotiin. Nuorimmainen pyöri hyvin vaivautuneena Siskon jaloissa hänen pakatessaan kassiaan. Hän kysyi pojalta, miksi sinä olet huolissasi, jähän isä tänne kanssanne. Siihen poika vastasi, siinä se onkin, kun minä en tunne isää! Niin paljon olin ollut poissa kotoa.

Kun Sisko tuli kaikkien näiden vaikeuksiemme keskellä uskoon, oli minulla uran luominen kiihkeimmillään. En ehtinyt hengellisiä asioita pohtimaan. Nyt minä ymmärrän sen henki-

valtojen taisteluksi. Kolme vuotta meni aika piinallisissa kuvioissa. Avioliitto ei silloin ollut kuitenkaan rikkoutumassa; mutta elämämme arvojärjestykset olivat hyvin erilaiset. En osannut silloin vielä ajatellakaan luopuvani kaikesta elämäni liittyvästä, monesta mielestäni niin tärkeästä asiasta.

Hiljalleen vaimon salaiset rukoukset alkoivat kuitenkin tuottaa tulosta. Lähdin jopa mukaan hengelliseen tilaisuuteen parin vuoden jälkeen. Se oli ensimmäinen kerta, ja olin aika tavalla jarrut päällä vielä tuolloin. Vaikka tilaisuus ylistyksineen ja käsien nosteluineen olikin melko hämmästyttävä, se herätteli orastavaa kiinnostustani Kristuksen tuntemiseen.

Kaiken lisäksi olin tullut mustasukkaiseksi Jeesukselle Siskosta. Uskoon tulleita ystäviämme kävi aina silloin tällöin kotonamme. Minä siirryin yläkertaan vähin äänin, kun keskustelut muuttuivat liian hengellisiksi. Vähitellen kuitenkin aloin salaa kuunnella heidän keskustelujaan ja annoin erään kerran luvan Siskolle siunatakin itseni.

Yöllinen herätys

Vaikka kävin aina silloin tällöin joissakin tilaisuuksissa, en ymmärtänyt vaimoni jatkuvaa halua hengellisiin kokouksiin ja pienryhmiin. Kaiken lisäksi ne häiritsivät harrastuksiani ja suunnitelmiani.

Sitten tuli lämmin heinäkuun yö vuonna 1983. Vaimollani on profetoimisen lahja ja Jumala puhui minulle tuona yönä. Herra kehotti Siskoa herättämään minut ja sinä yönä ymmärsin, että Jumala todella halusi saada yhteyden minuun. Jumala kosketti minua niin selvästi, että tiesin heti mistä on kysymys. Sain varmuuden siitä, että olen Jumalan lapsi ja että Jeesus on totuus, jota etsin, ja tie kaikkivaltiaan Jumalan luokse.

Lopullinen kääntymiseni Kristuksen puoleen kävi loppujen lopuksi hyvin äkkiä. Jeesus sai paikan elämässäni ja sen jälkeen olen oppinut tuntemaan Häntä päivä päivältä yhä enemmän. Pyhän Hengen täyteen saatuani jakoi Hän myös armolahjojaan, joiden kautta olen saanut palvella toisia. Ennen en ollut vilkaissutkaan Raamattua, mutta uudestisyntymisen jälkeen alkoi innokas lukeminen. Ensimmäisten vuosien aikana ei tainnut kulua päivääkään niin, etten olisi sitä tutkinut. Samoin on tänäkin päivänä, mutta on elämässäni ollut myös tauon aikoja.

Tutustuminen STELKin työhön

Heti Jeesuksen vastaanottamisen jälkeen sain tutustua uskovien veljien kautta STELKin työhön. Kävimme joukolla Helsingissä kuukausikokouksissa ja siellä kuulin voimallisia todistuksia Jumalan ihmeellisestä rakkaudesta ja parantamistyöstä. Kiinassa palvelutt lähetyssaarnaaja kertoi, kuinka hänen rukouksensa kautta jopa kuollut oli herännyt Jumalan voimasta.

Näin ollen oli selvää, että Kouvolaankin oli saatava STELKin osasto. Eikä kestänyt vuotakaan, kun jo työ alkoi paikkakunnallamme, jopa varsin vilkkaana, kuten siihen aikaan

useilla Suomen paikkakunnilla. Siitä saakka olen saanut Jumalan armosta olla mukana tässä täyden evankeliumin veljesliitossa.

Jo kahdeksankymmentä luvun puolessa välissä minulla oli mahdollisuus osallistua muutamaaan Euroopan FGBMFI:n konferenssiin, jotka siihen aikaan olivat oikeita massatapahtumia osallistujamäärissä arvioiden. Niissä sain nähdä jaettavan täyttä evankeliumia kirjaimellisesti. Ihmisiä tuli uskoon suuria määriä ja Raamatun mukaiset merkit seurasivat julistusta. Ihmisiä parantui ja vapautui Jeesuksen Pyhän Hengen voimasta. Näin kuinka kuurot korvat avautuivat ja sokeat silmät alkoivat nähdä. Sain omin silmin katsoa, kuinka nainen, jonka molemmat lonkat olivat vialliset ja joka liikkui keppien avulla, alkoi juosta portaita ylös ja alas.

Tänä päivänä FGBMFI:n näky on maailmalla alkanut Pyhän Hengen ohjaamana ja Hänen voimassaan toteutua yhä ihmeellisemmällä tavalla. Kesällä 2006 minulla oli mahdollisuus kutsuttuna toisen suomalaisen veljen kanssa käydä tutustumassa Nicaraguan FIHNECin (FGBMFI) työhön. Ensimmäinen osasto perustettiin sinne syksyllä 1990. He ymmärsivät, että näky oli saatava sopivaksi heidän omaan maahansa. Rukouksen kautta Pyhä Henki opetti, että heidän tuli toimia siten, että tapahtuisi moninkertaistuminen. Tavallisia maallikoita tuli kutsua mukaan veljesliittoon. Jumala alkoi siunata näyn mukaista työtä moninkertaistamalla osaston jäsenmääriä ja osastoja. Nyt heillä on jo noin 700 osastoa, jotka kasvavat joka viikko jäsenten kutsuessa uusia miehiä mukaan kokouksiin, joissa todistuksilla on päärooli.

Jumala on luvannut Euroopallekin uuden herätyksen ajan ja FGBMFI työlle näyn toteutumisen, kunhan palaamme vain alkuperäiseen näkyyn. Pyhän Hengen aaltojen kumina kuuluu jo! Toivon, että emme Suomessakaan ohita tätä etsikkoaikaamme.

Elämä Jeesuksessa

Uskoon tultuani ja otettuani Jeesuksen vastaan elämäni muuttui kohdallani moni asia. Halusin tutkia Jumalan Sanaa ja elää sen mukaisesti. Työ ja harrastukset eivät enää olleetkaan ensimmäisellä sijalla, vaan Jumala sai paikan sydämessäni, ja samalla avioliiton ja koko perheen merkitys korostui.

Monet ennen niin tärkeät asiat jäivät aivan toisille sijoille. Ja elämään oli tulossa uusi järjestys. Tämä ei kuitenkaan ole ollut koko aikaa vain helppoa kasvua, vaan myös riipaisevan kovaa, etenkin lähimmäisilleni. Tuli aika, jolloin hengellisen työn varjolla minä johdattauduin tilanteeseen, jossa tein elämäni pahimpia virheitä. Toinen nainen tuli elämäni ja olin vuoden päivät vihollisen luomassa sumussa, jossa annoin lihalleri vapauksia. Asian tultua vihdoin julki vaimoni tietoon, alkoi elämämme kovin prosessi. Tuskien kautta kävimme yhdessä läpi elämäämme ja siihen liittyviä asioita. Jumala auttoi meitä Pyhän Henkensä kautta ja me aloimme rakentua ja rakentamaan avioliittoamme aivan uudeksi. Jeesus on meitä hoitanut ja anteeksiantamisen kautta olemme päässeet uuteen, entistä voimallisempaan elämään Hänessä. Rukouksessa olemme saaneet monenlaista ohjausta avioliittoomme, perheeseemme ja työhömmme liittyen.

Olemme saaneet olla palvelemissa Herran työssä erilaisissa tilanteissa. Olemme nähneet kuinka rukoillessamme ihmisiä on parantunut ja vapautunut. Olemme saaneet kokea, kuinka omiin tarpeisiimme on Jumala vastannut. Hän on antanut meille mahdollisuuden tehdä STELKin työtä Suomessa ja käydä kansainvälisissä tapahtumissakin ja antanut meille uusia ystäviä eri maista. Pyhä Henki on opastanut ja neuvonut useita kertoja asioita, joita tarvitsin entisessä vakinaisessa työssä ollessani. Monet solmussa olleet neuvottelut naapurimaassakin sujuivat usein aivan annetun ymmärryksen mukaisesti ja tuottivat hyvän

lopputuloksen.

Kaksi vuotta sitten Jumala irrotti minut kokonaan työnantajastani, jota olin palvellut yhtäjaksoisesti yli kolmekymmentä vuotta, ja sain siirtyä ennenaikaiselle eläkkeelle vanhojen sopimusteni perusteella. Nyt minulla on mahdollisuus jakaa aikaani Jumalan työhön ja perheelleni uudella tavalla. Rukoilen, että se tapahtuisi oikein ja Jumalan tahdon mukaisesti.

Jeesuksen nimessä nouse!

Kahden nuoren miehen todistus, jotka todistivat kymmenen vuotta sitten tapahtuneesta ihmeestä.

Euroopan konferenssissa Budapestissa, Unkarissa maaliskuussa 2007 esiteltiin kaksi tulitiimin nuorta miestä, joita Jumala käytti parantaessaan ihmeellisesti Zoltan kerjäläisen rikkonaisen ruumiin. Zoltan oli noin 25-vuotias mies, joka ei ollut koskaan kävellyt ja jonka selkärangan nikamat olivat olleet pois paikoiltaan syntymästään saakka. Hän joutui käyttämään vahvaa tukivyyötä pitääkseen selkärankansa ja ruumiinsa koossa.

Vuonna 1997 FGBMFI:n konferenssissa Budapestissa Richard Shakarian puhui Apostolien teoissa kerrotusta Pietarin toiminnasta raman miehen parantuessa. Paikalla olivat myös nämä kaksi nuorta uudesti syntyntä unkarilaista miestä, toinen entinen skini ja toinen samanikäinen (noin 25-vuotias) nuorukainen, jotka kuuntelivat häntä tarkkaavaisesti.

Kun Richard oli kehottanut Pyhän Hengen ohjaamana kaikkia lähtemään kaduille todistamaan, myös nämä nuoret miehet lähtivät metroaseman käytäville. He tunsivat olevansa Henkeä täynnä. Siellä oli paljon väkeä ja he pyrkivät löytämään jonkun, jolle todistaisivat.

Metrohallin seinän vierellä makasi Zoltan, rampa mies, joka huusi heille: ”Auttakaa minua.” Hänen syntymästään saakka rannat jalkansa olivat pahasti vääntyneet. Pyhä Henki kehotti heitä rukoilemaan rannan puolesta, että hän saisi Jeesuksen sydämeensä.

Nuorukaiset rukoilivat miehen puolesta. Sitten voimallisen voitellun alla he sanoivat rohkeasti: ”Katso meihin!” ja jatkoivat Pietarin sanoin: ”Meillä ei ole mitään muuta annettavaa

sinulle, kuin Jeesuksen Kristuksen nimessä nouse ja kävele!” Silloin mies alkoi tärästä ja vapista. Hän säikähti ja sanoi: ”Mitä minulle tapahtuu?” He toistivat moneen kertaan: ”Jeesuksen nimessä parane!” ja jatkoivat uskossa rukoilemista. Miehen jalat alkoivat suoristua, samoin koko hänen ruumiinsa, joka oli ollut aivan kippurassa. He kertoivat meille: ”Kun otimme ensimmäiset askeleet, se oli kuin olisimme astuneet toiseen ulottuvuuteen.” Epänormaalisti asennossa olevan vartalon vielä liikehtiessä Jumalan voimasta, nuoret miehet tarttuivat rampaa kinaloista kiinni ja nostivat hänet ylös. ”Jeesuksen nimessä kävele!” Miehen jalat alkoivat hapuilla askelia, joita hän ei eläessään ollut ottanut. Epävarmat askeleet voimistuivat ja taluttajat sanoivat hänelle: ”Juokse Jeesuksen nimessä!” He laskivat otteensa irti miehestä ja tämä alkoi juosta. Jeesus toimi kahden tulitiimimme jäsenen uskon kautta. Jatkaen juoksemistaan hän alkoi huutaa: ”Ihme, ihme, Jeesus on parantanut minut.” Kolmen päivän ajan tämä entinen kerjäläinen huusi: IHME; antaen kunnian Herralle ihmeellisestä parantumisestaan.

Vielä nytkin nämä 35-vuotiaat miehet olivat yhtä tulesa, kuin he olivat 10 vuotta sitten! He syyttivät koko konferenssin osallistujajoukon ilmieliekkeihin!

Suurten ongelmien mies

Insinööri Alberto Pereira, Nicaragua

Alberto oli epäonnistunut surkeasti. Hänen elämänsä oli haaksirikossa. Hän oli menettänyt kaiken. Hän menetti bisneksensä, rahansa, kotinsa, vaimonsa ja lapsensa.

Eräs FGBMFI veljistämme löysi hänet ja kutsui hänet kokoukseen. Ihme kyllä, hän tuli. Kuitenkin hän oli umpihumalassa. Hänellä oli vaikeuksia keskittyä, mutta yksi asia tunkeutui hänen mieleensä. He sanoivat: ”Jos toistat tämän rukouksen, Jumala muuttaa elämäsi.” Hän tarvitsi paremman elämän, niinpä hän rukoili miesten mukana.

Myöhemmin sinä iltana Alberto ajoi autonsa suljetun huoltoaseman taakse. Hän tiesi voivansa pysäköidä sinne ja nukkua autossaan. Seuraavalla viikolla Alberto tuli taas kokoukseen. Hän alkoi kääntää elämänsä Jumalan puoleen. Hän halusi palata takaisin liike-elämään.

Hänellä ei ollut kuitenkaan pääomaa, niinpä hän laittoi autonsa myyntiin kadun varrelle ja sai siitä 500 dollaria.

Sitten hän antoi osan rahoista Veljesliitolle. Hän ajatteli, että Jumala voisi auttaa häntä saamaan aikaan enemmän 450 dollarilla, kuin hän saisi itse aikaan koko summalla.

Tästä alkoi suuri uskon taival – myymistä ja antamista, antamista ja myymistä. Pian hän myi jo useita autoja. Silloin kaupunki keskeytti hänen puuhansa. He eivät sallisi niin monien autojen myymistä kadulla. Rukoiltuaan, Alberto meni tapaamaan kaupungin johtajaa. Jumala antoi armonsa hänelle ja pormestari

tarjosi Albertolle suuren tontin lentokentälle menevän päätien varrelta.

Pian Alberton uusi autopalsta oli täynnä kiilteleviä uusia autoja. Jumala palautti kaiken ennalleen. Ja vieläpä enemmän, hänen bisneksensä kasvoi 100 kalliiseen autoon. Nyt hänellä oli kaksi suurta automyyntipihaa täynnä viimeisintä mallia olevia autoja.

Hän osti kauniin kodin parhaalta asuntoalueelta ja hänen vaimonsa ja lapsensa saivat takaisin sen suuren rakkauden, jonka olivat kadottaneet.

Nyt Albertolla on paljon enemmän kuin aiemmin. Hänellä on tuhansia uusia veljiä siellä Managuassa (Nicaraguassa). He kaikki rakastavat toisiaan ja auttavat toisiaan.

Koska hän oli löytänyt voiman, jonka säännöllisesti antava saa, Jumala on asettanut hänet veljesliiton rahastonhoitajan asemaan Nicaraguassa.

Tämä on tavallisen miehen voima, jolla saatutetaan monia Kristukselle! Nyt Albertosta on tullut hyvin erikoislaatuinen FGBMFI mies!

ARMO... voi saada aikaan enemmän, kuin tuhat päivää työtä omin voimin.

Mikä on FGBMFI (STELK)?

Kirjassaan “Näyn vahvistaminen” (“The Vision Intensified”), jonka hän kirjoitti elämänsä viimeisinä vuosinaan, työemme perustaja Demos Shakarian sanoi, että useimmat miehet tietävät tosiasiat näystä, mutta että vain harvat noiden alkuperäisten pyhien aikojen hengen... Sitten Demos jatkoi kertomistaan, ”antakaa Pyhän Hengen todistaa teille tämän Jumalan antaman näyn kokonaisvaltainen voima ja antakaa Jumalan laskea päällenne uusi voitelu Hänen palvelukseensa.”

“FGBMFI on ryhmä - ryhmä miehiä. Ei mitään erikoisia miehiä. Vain tavallisia liikeihmisiä, jotka tuntevat Herran ja rakastavat Häntä.”

”Nämä kertovat toisille miehille Jeesuksesta. Ei teorioita. He kertovat, miten he ovat todellisesti kokeneet jumalan toimivan, toisille samanlaisille miehille kuin he itsekin ovat – miehille, jotka eivät saata uskoa, mitä papit saarnaavat – mutta, jotka kuuntelevat putkimiestä tai hammaslääkäreitä tai myyntimiestä, koska he ovat putkimiehiä, hammaslääkäreitä ja myyntimiehiä myös itse.”

VELJESLIITON NIMI

Demos selitti täyden evankeliumin liikemiesten kansainvälisen veljesliiton nimen osalta, että jokainen sana siinä on merkityksellinen.

TÄYSI EVANKELIUMI: Ihmeparantumisia, kielillä puhumista, voimallisia vapautumisia. Miehiä, jotka puhuvat Jumalasta ja sen lisäksi miehiä, jotka tietävät kuinka näyttää toteen Jumalan voima omassa elämässään ja kokouksissa. Tämä on Hengen täyttämien miesten räjähdysoimaista palvelutyötä.

LIKEMIEHET: Maallikkoja – tavallisia ihmisiä – jotka muuttuvat epätavalliseksi Pyhän Hengen voiman kautta.

VELJESLIITTO: Ryhmä ihmisiä, jotka todella haluavat tulla yhteyteen ja todistaa Jeesuksen Kristuksen rakkaudesta, armosta ja todellisuudesta.

KANSAINVÄLINEN: Koko maailma. Kaikki ihmiset. Syvä huoli jokaisesta kansakunnasta ja rodusta.

Demos Shakarianin sanoi: ”... hengessäni Jumala on näyttänyt minulle, että monet ovat ohittaneet tai unohtaneet meidän aikaisempien menestymistemme todelliset hengelliset juuret. Jumala vapautti voimansa ihmeellisellä tavalla Hänen Pyhän Henkensä kautta saattaakseen FGBMFI näyn toteutumaan. Ja ainoastaan tämän saman Pyhän Hengen kautta Jumala vie voimallisesti meidät tulevaisuuteen. Kaikki meidän kokouksemme, vuosikokouksemme, seminaarimme ja rahamme eivät merkitse mitään ... ilman Pyhän Hengen voimaa!

Lisää tietoa FGBMFI:n ja STELKI:n toiminnasta löytyy kotisivuiltamme www.stelk.fi.

Rose ja Demos Shakarian

6 askelta pelastukseen

Miehet kyselevät. “Mitä minun pitää tehdä pelastuakseni?”
Raamattu antaa selvän vastauksen.

1 Myönnä

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla” (Room.3:23)
“Jumala, ole minulle syntiselle armollinen” (Luuk.18:13)

2 Kadu

“Ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte” (Luuk.13:3)

3 Tunnusta

“Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä” (1 Joh.1:9)
“Sillä jos Sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin Sinä pelastut” (Room.10:9)

4 Hylkää

“Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta” (Jes. 55:7)

5 Usko

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh.3:16)
“Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen” (Mark.16:16)

6 Ota vastaan

“Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä” (Joh.1:11, 12)

Miksi et tekisi ikuisuuspäätöstäsi nyt?

Voit rukoilla seuraavasti:

“Herra Jeesus, uskon, että Sinä kuolit syntieni puolesta ja pyydän anteeksiantoasi. Otan Sinut nyt vastaan Herranani ja Pelastajanani ja kutsun Sinua johtamaan elämäni tästä eteenpäin. Aamen.”

Halutessasi voit kertoa päätöksestäsi vaikka jollakin tämän lehden toiseksi viimeisellä sivulla olevalle osaston yhteyshenkilölle. Saat näin myös yhteyden osastoomme.

Osastojen yhteystiedot

(Päivitetyt tiedot: www.stelk.fi)

Yhteysenkilön tietojen perässä on mainittu osaston viikkokokouspaikka ja aika.

Kaikki miehet ovat tervetulleita kokouksiin!

ESPOO

pj. Seppo Piitulainen
puh. 040 544 8708
seppo.piitulainen@kolumbus.fi
Hotelli Kuninkaantie
maanantai klo 18.30
www.stelk.fi/espoo

HELSINKI-POHJOINEN

pj. Kalle Jalkanen
puh. 0400 454 111
kalle@kotikone.fi
Hotelli Arthur
maanantai klo 18.30

JYVÄSKYLÄ

pj. Tarmo Mäyränen
puh. 050 570 9455
mayranen.tarmo@kolumbus.fi
Hotelli Alba
maanantai klo 18.30

KEMI-TORNIO

pj. Matti Kättö
puh. 040 579 5949
matti.katto@pp.inet.fi

KOKKOLA

pj. Nils Kjellman
puh. 040 570 2124

KOUVOLA

pj. Jarmo Kaksonen
puh. 040 867 8775
jarmo.kaksonen@pp1.inet.fi
Ravintola Aseman Vintti
Tiistai klo 18.00

KUOPIO

pj. Juha Kangasrääsio
puh. 040 503 5624
juha.kangasraasio@precical.fi
Hotelli Savonia
parittoman viikon tiistai klo 18.30

LAHTI

pj. Jukka Koski
puh. 0400 545 603
jukka.koski@pp5.inet.fi
Ravintola Wanha Herra
maanantai klo 18.00

NASTOLA

pj. Seppo Ritsilä
puh. 044 563 8558
seppo.ritsilä@sjr.fi
Mitronen Matti
Närhentie 2, Villähde
lauantai klo 9.00

PORI

pj. Pentti Rotkus
puh. 040 847 3018
pentti.rotkus@dnainternet.net

TAMPERE

pj. Jarmo Pakarinen
puh. 050 501 5021
jami@sci.fi
Hotelli Cumulus Koskikatu
lauantai klo 8.00
www.telkanpojat.fi

TURKU

pj. Rauno Tuominen
puh. 0400 321 902
Ravintola Verkahovi,
Verkatehtaankatu 4
torstai klo 18.00

VALKEAKOSKI

pj. Harry Backman
puh. 0400 335 872
harry.backman1@luukku.com
Hotelli Waltikka
maanantai klo 18.00

FORSSA

pj. Arto Orre
puh. 0500 922 261
orrex@sci.fi
Kossilantie 2 B
lauantai klo 10.00

STELK-Finland

Jarmo Kaksonen (puheenjohtaja)
puh. 040 867 8775
jarmo.kaksonen@pp1.inet.fi

Tarmo Mäyränen (varapj)

puh. 050 570 9455
mayranen.tarmo@kolumbus.fi

Hans Cederqvist

puh. 0400 541 353
hans.cederqvist@crtoy.com

Jorma Löfström

puh. 0400 770 088
jorma.lofstrom@speakplease.com

Aulis Pesonen

puh. 0500 463 463
aulis.pesonen@tietopiiri.fi

Jouko Niemi (rahastonhoitaja)

puh. 0500 213 039
jouko.niemi@kolumbus.fi

Seppo Sirola (sihteeri)

puh. 0400 622 876
seppo.sirola@kolumbus.fi

FGBMFI European Office

Leuven, Belgium
www.fgbmfi-europe.com

FGBMFI International

www.fgbmfi.org

Tervetuloa osastoomme

Siellä kuulet todistuksia tavallisilta miehiltä, jotka uskovat voimalliseen Jumalaan. Saat mahdollisuuden verkostoitua uskovien miesten kanssa ja tulla veljesyhteyteen. Se on paikka, missä voi kehittää lahjojaan ja käyttää leiviskäänsä. STELK osastot auttavat sinua kasvamaan kaikilla elämäsi osa-alueilla.

Tule ja rakenna hengellisesti Jumalan tahdon mukaiseksi voittajaksi. On sinun hetkesi osallistua johonkin osastomme kokoukseen, missä päin Suomea oletkin. Katso yhteystiedot edelliseltä sivulta tai internet-sivuiltamme www.stelk.fi.

Voice • Numero 1 • 2007

Julkaisija Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto ry,
STELK • Silmutie 13, 45120 KOUVOLA

Toimittaja Jarmo Kaksonen puh. 040 867 8775

Tiedustelut materiaalipalvelu@fgbmf.fi

www.stelk.fi

Painettu Suomessa www.Mtalo Oy, Korja, puh. 05- 544 4050

LUETTUASI LEHDEN, ÄLÄ HEITÄ SITÄ POIS – ANNA SE YSTÄVÄLLESI